

*mind fölfele dőlnek
a fönn lobogó sárkányt magasában
a kurta zsinór megrúgja
a megriadó rét penderedik fordul
karikázik most mint zöld revü rézpénz
szédül a kisnyúl a bodzabokornál
és hogy a szöcske is épp elvéti az ugrást
csápja fölött a kövér fűszál
sárgán hahotázva dülöngél*

*úgy ülök itt a padon
mint szöcske füvek sűrűjében
fordítom a könyvemet erre amarra
de mégsem emelnek e lomha lapok magasabbra*

ZALÁN TIBOR

Eltérített szerelmesvers

*Iszonyú telihold strázsál a világra.
Rózsafák menete szökne: hiába.*

*Töviskardjaikat gülába lerakják,
újra Világos van. Aradon faragják*

*már a fákat. Cukrozott besúgó-szelek
zászlóit szaggatják. Emberek lengenek.*

*Bolond! Hiszen ez a szerelmesek holdja!
(Elvérzett rózsafák zuhannak karomba)*

Egy bujdosó nótájából

I.

*Suhan zuhan a nagy bárd
deresedik az éjszaka tarkója
Sikolt rikolt a páva
csonka test hanyatlik a hóba*

*Jár és kongat az éjjel
mint szívem nagy harangja kongna
ha a kétségbeesés
belekap a harangtoronyba*

Tűz van Ég a vesztőhely!
Kényeskedve száll föl a páva
Feszülünk — izmunk szakad
túl erős a vármegyeháza

Újra suhan a nagy bárd
véres-deres az éjszaka tarkója
sikoltunk Hallgatsz páva?
Testünk csonkán zuhan a hóba

II.

Három holló, fekete madár
Ladik égből toronyra száll.
Három tolluk elhullajtják,
Szemek színét kihalásítják.

Mert akinek nincsen hazája,
Három holló száll vállára.
Vadak szeme lesz kékszeme,
Seb lesz ajka — bánat sebe.

Három éjjel fekete vérben
Vergődtem a verítékben,
Kérgesedtem nagy kétségben:
Meg ne fordulj, szívverésem!

És jaj, akinek van hazája,
Mégsincs benne maradása!
Hollók úzik, reá csapnak,
Szemét vájják, szívéen laknak.

GÉCZI JÁNOS

1920

J. G. vöröskatona emlékének

Nyárfák csúcsai fekete zászlak,
cibálja a szél — foszló rongyok!
lebbennék, csattognak varjúsárnyak,
zuhannak a földre nehézkedő gondok.

Bakony, Vértes, Mátra — — —
párába pólyált csecsemő eltört gerince;
Kárpátok ringó bölcsejében
a sírás hogy rázza!

Körbeállják vajákosok:
turbolyát, mügét a ráolvasásra!
kuviktollat vérbe!
másodszülött méhlepényt a tálba!
— — — Millió, vörösre sirt szemmel
a meggyes
e pusztulást hogy vigyázza!